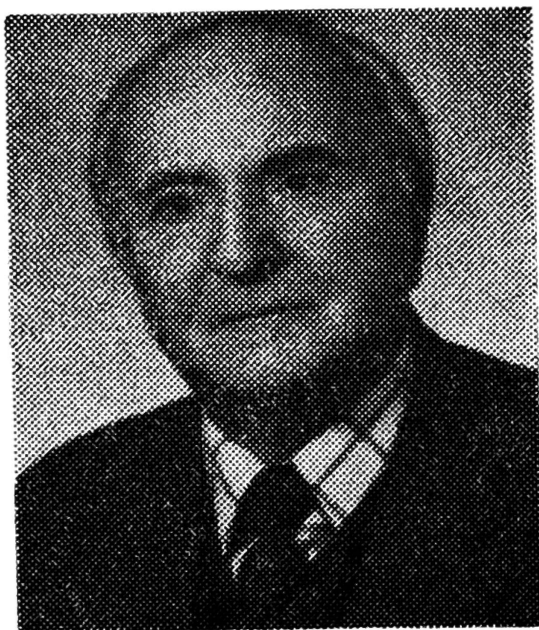


## Wspomnienie o mgr inż. Tadeuszu Mice

Воспоминания о маг. инж. Тадеушу Мице

Tadeusz Mika, M.Sc. Eng. Obituary



**15** stycznia 1985 r. zmarł we Wrocławiu — złożony ciężką chorobą — mgr inż. Tadeusz Mika, em. zastępca dyrektora OZLP Wrocław oraz b. dyrektora Biura Zbytu Drewna we Wrocławiu.

T. Mika urodził się w Jaśle 23 III 1903 r., gdzie również uczęszczał do szkoły podstawowej i w 1921 r. ukończył gimnazjum państwowe. 15 II 1924 r. ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim, a następnie 3-miesięczny kurs obrony przeciwlotniczej w Dywizjonie Artylerii Przeciwlotniczej we Lwowie. 4 VII 1927 r. uzyskał na Wydziale Leśnym Politechniki Lwowskiej dyplom inżyniera leśnika.

W okresie lat 1928—1931 pracował w charakterze adiunkta w Nadleśnictwie Korzenica, potem w tym samym charakterze w Lasach Ordynacji Łańcuckiej, a następnie od 1 IV 1934 r. do 25 VIII 1939 r. pełnił obowiązki nadleśniczego Nadleśnictwa Zagórzany.

W końcu sierpnia 1939 r. został zmobilizowany i przydzielony jako podporucznik do 11 Samodzielnej Baterii Artylerii Przeciwlotniczej. Brał udział w obronie Mościc, Dębłina, Stanisławowa i Złoczowa. Po przekro-

czeniu granicy rumuńskiej został internowany, a w 1941 r. przekazany władzom niemieckim, które go skierowały do obozu oficerskiego Nr VIb w Dorsten, a następnie w Dössol Nr 6c. Przebywał w nim do zakończenia wojny. 16 IV 1946 r. wrócił do kraju i zaraz potem podjął pracę w Dolnośląskiej DLP we Wrocławiu. Tutaj w charakterze referendarza i inspektora pracował do 1949 r. Następnie do 2 IX 1955 r. był zatrudniony jako kierownik Pozyskania i Transportu Drewna.

W tym krótkim okresie dał się poznać jako świetny fachowiec, zdolny organizator, człowiek wielkiej pracowitości, wymagający w stosunku do siebie, współpracowników, pryncypialny w podejmowaniu decyzji, inicjator śmiałych i nowych rozwiązań trudnych problemów. To On był między innymi na terenie Borów Dolnośląskich inicjatorem i realizatorem — w wyjątkowo trudnych warunkach — likwidacji skutków olbrzymich pożarów, a następnie zwalczania gradacji barczatki i innych szkodników technicznych drewna oraz, aby nie dopuścić do deprecjacji dużych ilości pozyskiwanego drewna użytkowego, w warunkach niedostatku taboru do zrywki i wywozu tegoż drewna we właściwym terminie do tartaków, sprowadzał do lasu traki, w celu przetarcia tegoż drewna na miejscu w lesie.

W tych trudnych powojennych latach uczestniczył w organizacji szkolenia i doksztalcania w zawodzie leśnika nowo angażowanej kadry leśniczych, gajowych i innych pracowników terenowych.

3 IX 1955 r. został powołany na stanowisko zast. dyrektora DLP Wrocław ds. użytkowania lasu, którą to funkcję pełnił do 1964 r., w którym został mianowany dyrektorem Biura Zbytu Drewna we Wrocławiu, na którym to stanowisku pracował do 1969 r., tj. do przejścia na zasłużony wypoczynek.

Mimo pracy w BZD nadal utrzymywał żywe kontakty z leśnikami i z Oddziałem PTL, a po przejściu na emeryturę był bardzo aktywnym członkiem Koła Seniorów SITLiD oraz współpracował z Zarządem Wojewódzkim LOP. We wspomnieniu pośmiertnym jawi się nam postać Tadeusza Miki jako tytana pracy, człowieka wielkiego serca i umysłu, który życie bez reszty poświęcał dobru lasów polskich. Był przyjacielem i opiekunem młodych leśników, których zawsze olśniewał wiedzą i humorem, którym służył radą, a wymagając uczył.

T. Mika za sumienną i ofiarną pracę zawodową, jak i społeczną został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”, Medalem 15-lecia PRL, Odznaką XV-lecia Dolnego Śląska oraz innymi odznaczeniami regionalnymi i resortowymi.

Żegnając zmarłego Kolegę zachowujemy pamięć o Nim, jako jednym z nestorów i budowniczych administracji polskiej na Dolnym Śląsku.

*Kazimierz Lipiński*